

ραῆς, ' πόσον κακὸν προξενοῦν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸν πλησίον, ἤθελαν φρόντιν καὶ εἰς μόνην τὴν θεάν τῶν χαρτίων. Ὁ Ἀριστοτέλης συγκαταριθμεῖ τοὺς τοιοῦτους μὲ τοὺς ληστὰς.'

Ο ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΛΟΙΜΟΣ.

Το δεύτερον ἔτος τῆ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους, ἔκαμαν εἰσβολὴν οἱ Πελοποννήσιοι εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἔχοντες στρατηγὸν τὸν Ἀρχίδαμον, βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων· καὶ στρατοπεδεύσαντες διέφθειραν τὴν γῆν. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας, ἤρχισε πρῶτον ἡ πανώλης νόσος εἰς τὰς Ἀθήνας· ἣτις ἐλέγετο μὲν νὰ ἠκολούθησεν εἰς πολλὰ μέρη ἔμπροσθεν, καὶ περὶ τὴν Ἀθηνον καὶ εἰς ἄλλους τόπους πολλοὺς· κἀνεῖς, μ' ὅλον τοῦτο, δὲν ἐνθυμεῖτο τοιαύτην νόσον εἰς οὐδὲν μέρος ποτὲ, ὥστε νὰ διαφθείρῃ τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων· καθότι οὔτε ἰατροὶ δὲν ἐξαρκούσαν τὸ πρῶτον, ἰατρεῦοντες ἐν πάθος ἄγνωστον, ἀλλ' ἀπέθνησκαι αὐτοὶ μᾶλλον, ὅσον ἐπλησίαζαν περισσότερον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς· οὔτε ἄλλη τέχνη ἀνθρώπων. Ἡύχοντο μὲν ἱεσίας καὶ δεήσεις εἰς τοὺς ναοὺς, μεταχειρίζοντο δὲ χρησμοὺς ἔτι ἄλλα παρόμοια· ἀλλὰ δὲν εὐρῆκαν οὐδέποθεν οὐδεμίαν βοήθειαν· τέλος δὲ, ἀφέθησαν ἀπὸ ὅλα, νικώμενοι ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ.

Λέγουσι δὲ ὅτι ἄρχισε πρῶτον ἀπὸ τὴν Αἰθιοπίαν ἄνωθεν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἔπειτα κατέβη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Αἰγύπτου καὶ Λιβύην, καὶ εἰς τὰς περισσότερας ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου τῶν Περσῶν. Εἰς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπέπεσεν ἔξαφνα· καὶ πρῶτον ἐμόλυνε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ λόγος διεδόθη ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι ἐφαρμάκωσαν τὰ φρέατα· ἐπειδὴ ἐκεῖ δὲν ἦσαν ἐτι πιγαί· ἔπειτα ἦλθε καὶ ἐπάνω εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἀπέθνησκαι τότε πολὺ περισσότεροι. Ὡς τόσον, ὥς λέγει περὶ αὐτῆς τῆς νόσου καὶ ἰατρὸς καὶ μὴ ἰατρὸς κατὰ τὴν ιδέαν του ἕκαστος, πόθεν ἔπεται νὰ ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἐν τοιοῦτο πάθος, καὶ ποίας αἰτίας στοχάζεται ἱκανὰς νὰ προξενήσῃ τοσαύτην μεταβολὴν εἰς τὴν ὑγίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐγὼ δὲ, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἴδιος ἐκτυπήθη, καὶ ἄλλους ἶδα πολλοὺς νὰ πάσχῃσι τὸ αὐτὸ πάθος, θέλω περιγράψαι τὰ περιστατικά καὶ ὅλα τὰ συμπτώματα τοῦ νοσήματος· ὥστε νὰ ἔχωσι καὶ οἱ μεταγενέστεροι μίαν ιδέαν τοῦ πάθους εἰς προφύλαξιν καὶ πρόνοιαν ὅπως οὖν τῆς υγείας των, ἂν ποτὲ ἀκολουθήσῃ καὶ ἄλλοτε τὸ τοιοῦτον κακόν.

Τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὁμολογεῖτο πρὸ πάντων ὑγιεινὸν εἰς τὰς ἄλλας ἀσθενείας· καὶ ἀπὸ ἄλλο δὲ καὶ ἂν προσεπασχέ τις, ἔκαταντοῦσεν ἐξάπαντος

εἰς αὐτὸ τὸ νόσημα. Οἱ πλείότεροι δὲ, χωρὶς οὐδεμίαν αἰτίαν, ὑγιεῖς ὄντες, ἐξαίφνης ἐκυριεύοντο ἀπὸ μίαν ἰσχυρὰν θερμὴν τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀπὸ μίαν κοκκινίαν καὶ φλόγωσιν τῶν ὀφθαλμῶν· τὰ ἐντὸς δὲ, ὁ φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, γινόμενα αἱματώδη, ἄφιναν μίαν ἐκπνοὴν βρωμεράν· τὰ ὅποια διεδέχετο παρμὸς ἐνταυτῇ καὶ βράγχος εἰς τὸν λαιμόν· καὶ μετ' ὀλίγον κατέβαιναν εἰς τὸ στήθος ὁ πόνος, ἀποτελὼν ἰσχυρότατον βῆχα· ἀφοῦ δὲ ἐκυρίευσεν τὸν στόμαχον, ἀνακάτονεν αὐτὸν ἰσχυρῶς, προσενῶν πάντα τὰ εἶδη τοῦ ἐμετοῦ τῆς χολῆς, ὅσα ποτὲ ὠνόμασαν ἰατροί· καὶ τοῦτο ἐγίνετο μὲ δυσκολίαν καὶ θλίψιν μεγάλην. Οἱ περισσότεροι, ἐκτὸς τούτων, ἐκυριεύοντο ἀπὸ ξηρὸν λύξιγκα, ἀποτελοῦντα ἕνα σπασμὸν ἰσχυρόν, ὅστις εἰς τινὰς μὲν εὐθέως ἔπαυεν, εἰς ἄλλους δὲ ἐπεκρατοῦσε καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ πολὺ. Καὶ ἔξωθεν μὲν τὸ νοσοῦν σῶμα δὲν ἐφαίνετο τόσον θερμὸν οὔτε κίτρινον, ἀλλ' ὀλίγον τι ἐρυθρόν καὶ μολυβδοειδές, καὶ σκεπασμένον ἀπὸ φουσκαλίδας μικρὰς καὶ πληγὰς· ἔσωθεν δὲ τοσοῦτον ἐφλογίζετο, ὥστε οἱ ἄρρωστοι δὲν ὑπέφεραν νὰ φορῶσιν οὔτε τὸ λεπτότατον ἔνδυμα, οὔτε σινδόνιον, οὔτε κἀνὲν ἄλλο τοιοῦτον, θέλοντες νὰ μένωσιν ὀλόγυμνοι, καὶ ἐπεθυμοῦσαν μετὰ χαρᾶς νὰ ῥιφθῶσι μέσα εἰς ὕδωρ ψυχρόν· καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, μὴ ἔχοντες ἀνθρώπους νὰ τοὺς φυλάττωσιν, ἐρύφθησαν εἰς τὰ φρέατα, μὴ ὑποφέροντες μίαν ἀσβεστον δίψαν· καθότι καὶ τὸ πολὺ ἔτι τὸ ὀλίγον ποτὸν ἦτον ἀνωφελὲς ἐκ τοῦ ἴσου. Πρὸς τοῦτοις, ἐβασανίζοντο ἀκατάπανστα καὶ ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν καὶ αὐπνίαν. Τὸ δὲ σῶμα, ὅσον καιρὸν ἡ νόσος ἦτον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς, δὲν ἐφθείρετο παντελῶς, ἀλλ' ἐβαστοῦσε παρ' ἐλπίδα εἰς ἕνα τοιοῦτον ἀγῶνα· ὥστε ἡ ἀπέθνησκαι οἱ περισσότεροι τὴν ἐννάτην καὶ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν φλόγωσιν, ἔχοντες ἐτι ὀλίγην δύναμιν· ἢ, ἂν τότε διεσώζοντο, ἀπέθνησκαι τούτων οἱ περισσότεροι μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν, ἀφοῦ κατέβαινε τὸ πάθος εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ κατεσπάραττεν αὐτὴν μὲ μίαν ἔλκωσιν ἰσχυρὰν, ἡ ὅποια ἐπροξενούσε μεγάλην τινὰ διάρροϊαν· καθότι τὸ πάθος, τὸ ἀρχόμενον πρῶτον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, διήρχετο διὰ παντὸς τοῦ σώματος, ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Καί, ἂν ἐπέρνα δὲ τις σῶος τοὺς μεγίστους κινδύνους, ἡ νόσος ἐδείκνεν ἐπιπλέον τὸ κακὸν τῆς φύσεώς της, πιάνουσα τὰς ἄκρας τοῦ σώματος· καθότι ἐκυρίευσεν καὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ τὰς ἄκρας τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν, καὶ πολλοὶ, στερεόμενοι αὐτὰ τὰ μέλη, διέφευγαν τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς· τινὲς δὲ καὶ εὐτυφλώθησαν· ἄλλοι δὲ, εὐθύς ἀναλαβόντες, ἔπεσαν εἰς μίαν λήθην ὅλων

τῶν προεγνωσμένων πραγμάτων, καὶ δὲν ἐγνώριζαν οὔτε ἑαυτοὺς οὔτε τοὺς φίλους των.

Ὅτι δὲ ἡ νόσος αὕτη, ἡ δεινότερα παρὰ τὰ τὴν περιγράψῃ λόγος ἢ τὰ τὴν ὑποφέρει φύσις ἀνθρωπίνη, ἦτο πάθος διάφορον ἀπὸ τὰς ἄλλας συνειθισμένας ἀσθενείας, μᾶς ἐπληροφόρησαν μάλιστα τὰ ὄρεα καὶ τετράποδα, ὅσα τρώγουσι τὰ πτώματα τῶν ἀνθρώπων· ἐπειδὴ, ἡ δὲν ἐπλησίαζαν εἰς τὰ ἄταφα σώματα ἐξαρχῆς, ἡ, ἀνέτρωγαν, διεφθείροντο, καθὼς ἐσυμπεραίνεται τοῦτο ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν αὐτῶν· καθότι οὐδὲν εἶδος τῶν τοιούτων ὀρνέων δὲν ἐφαίνετο πλέον οὔτε εἰς αὐτὰ τὰ πτώματα, οὔτε ἄλλοθι πού· περισσότερον δὲ μᾶς ἐπληροφόρησαν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο οἱ κύνες, ὅσοι ἦσαν συνειθισμένοι νὰ συνδιαίτωνται μὲ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ νόσος λοιπὸν ἦτο τοιαύτη κατὰ τὸ γενικώτερον· ἐπειδὴ ἀφῆκα καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ χαλεπὰ συμπτώματα, τὰ ὅποια συνέβαιναν εἰς ἕκαστον κατὰ διάφορον τρόπον. Ἄλλη δὲ οὐδεμία ἀπὸ τὰς συνειθισμένας ἀσθενείας δὲν ἤκούετο ἐκεῖνο τὸ ἔτος· μάλιστα δὲ, καὶ ἂν ἀρρώστουσέ τις ἀπὸ ἄλλο τι εἶδος νόσου, ἐκαταντούσε καὶ αὐτὸ εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο κακόν. Καὶ ἀπέθνησκαν, ἄλλοι μὲν ἀμελούμενοι, ἄλλοι δὲ μεταξὺ εἰς τὰς πλέον μεγάλας περιποιήσεις τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων. Καί, εἰς συντομίαν, δὲν εὐρέθη οὐδὲν ἰατρικὸν τὸ αὐτὸ, τὸ ὁποῖον νὰ προσφέρει τις εἰς τὸν πάσχοντα, καὶ νὰ τὸν ὠφελήσῃ· καθότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὠφελοῦσε τὸν ἕνα, τοῦτο ἔβλαπτε τὸν ἄλλον· καὶ οὐδεμία κρᾶσις, οὔτε δυνατὴ οὔτε ἀδύνατος, δὲν ἐφάνη ἀρκετὴ εἰς τὸ νὰ ὑποφέρει τὸ πάθος, ἀλλ' ἐθερίζοντο ἀπὸ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου ἀδιαφόρως ἐξίσου καὶ αὐτοὶ οἱ θεραπευόμενοι μὲ τὴν ἀκριβεστέραν δίαιταν. Τὸ δεινότερον δὲ κακὸν ἦτον ἡ ἀθυμία, ὁπότε τις ἤσθάνετο τὴν νόσον· ἐπειδὴ, χάνοντες εὐθύς πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας των, ἀφίνοντο ἀπολύτως χωρὶς νὰ ἀντέχωσιν εἰς τὸ πάθος· καὶ ὅτι μολυνόμενοι παρ' ἀλλήλων διὰ τὴν περιποίησιν, ὡς τὰ πρόβατα, ἀπέθνησκαν ἀλλεπάλληλοι· καὶ τοῦτο ἐπροξενούσε τὴν μεγαλητέραν φθοράν. Ἐὰν, φοβούμενοι, δὲν ἤθελαν νὰ πλησιάζωσιν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ἀπέθνησκαν ἐρημοί, καὶ πολλαὶ οἰκίαι ἐξεκληρίσθησαν δι' ἔλλειψιν τινὸς νὰ περιποιηθῇ τοὺς ἀρρώστους· καὶ πάλιν οἱ πλησιάζοντες ἀπέθνησκαν ὥστε αὐτοὶ μολυνόμενοι, καὶ μάλιστα οἱ φιλοτιμούμενοι νὰ δείξωσι τινὰ γενναιότητα· καθότι ἀπὸ αἰσχύνῃς δὲν ἐλυπῶντο ἑαυτοὺς, καὶ ἐπλησίαζαν εἰς τοὺς φίλους των, τῶν ὁποίων οἱ οἰκιακοὶ καὶ συγγενεῖς, νικώμενοι τέλος ἀπὸ τὸ μέγα κακόν, δὲν ἤσθάνοντο παντελῶς τοὺς κλαυθμούς. Ὅσοι ἀπέφευγαν ὁμῶς τὸν θάνατον, ἔδειχναν περισσότεραν συμπα-

θειαν καὶ εἰς τοὺς ἀποθνήσκοντας καὶ εἰς τοὺς ἀσθενούντας· ἐπειδὴ εἶχαν δοκιμάσῃν ὅτι αὐτοὶ τὴν ἰδίαν ταλαιπωρίαν, καὶ μάλιστα δὲν ἐφοβοῦντο νὰ μολυνθῶσι καὶ ἐκ δευτέρου· καθότι δις δὲν ἐπίανε τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ νὰ τὸν θανατώσῃ. Καὶ ἐμακαρίζοντο δὲ οὗτοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ αὐτοὶ προσέτι, διὰ τὴν παρούσαν περιπόθητον τῆς υγείας ἀποκατάστασιν, εἶχαν διὰ τὸ μέλλον μίαν ἐλπίδα κούφην, ὅτι ἄλλη οὐδεμία ἀσθένεια δὲν δύναται πλέον νὰ τοὺς φθείρῃ.

Σιμὰ δὲ εἰς τὴν ταλαιπωρίαν αὐτὴν, συνέθλιψεν αὐτοὺς ἔτι ὃ τὸ πλήθος τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πόλιν συναθροισθὲν, καὶ μάλιστα τοὺς ὑστερον ἐλθόντας· ἐπειδὴ, διὰ τὴν ἔλλειψιν οἰκῶν κατοικοῦντες εἰς στενοχώρους καλύβας ἐν καιρῷ θέρους, ἐφθείροντο μ' ἀταξίαν μεγάλην, κείμενοι ὁ εἰς νεκρὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, καὶ κυλιόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς θλας τὰς πηγὰς τῆς πόλεως, ἡμιθανεῖς, ἐκ τῆς δίψης. Καὶ τὰ ἱερὰ δὲ, εἰς τὰ ὅποια ἐκατοίκην, ἦσαν πλήρη νεκρῶν ἀποθνήσκόντων ἐκεῖ· καθότι οἱ ἀνθρώποι, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξωσιν εἰς τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ, ἦλθαν εἰς τοιαύτην ἀπελπισίαν καὶ καταφρόνησιν, ὥστε ἐσθῆκωσαν τὸ σέβας ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὰ θεῖα καὶ ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα. Πᾶσα δὲ τάξις καὶ συνήθεια, ἣτις ἐγένετο πρότερον εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν, ἐταράχθη καὶ κατεπατήθη, καὶ ἔθαπτεν ἕκαστος τὸν νεκρὸν του, ὅπως ἐδύνατο· ὃ πολλοὶ, μὴ ἔχοντες τὰ ἀναγκαῖα τοῦ ἐνταφιασμοῦ, ὡς προεξοδεύσαντες αὐτὰ εἰς ἄλλους προαποθανόντας, κατέφυγαν μετ' ἀναισχυντίας εἰς ξένους τάφους· διότι, ἄλλοι μὲν ῥίπτοντες τὸν νεκρὸν των ἐπάνω εἰς ξένην πυράν, πρὶν νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὁ ἐτοιμάσας αὐτὴν, τὴν ἀναπτάν οἱ ἴδιοι· ἄλλοι δὲ, βάλλοντες τὸν ὁποῖον ἔφεραν νεκρὸν ἐπάνωθεν ἄλλου καιομένου, ἀνεχωροῦσαν.

Καὶ τότε πρῶτον ἐξεκλιναν οἱ ἀνθρώποι καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ἀνομήματα διὰ τὴν νόσον αὐτὴν· καθότι πᾶς τις ἐδίδετο εὐκολώτερον εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια πρότερον ἐυστελλετο νὰ πράξῃ, βλέποντες τὴν ταχείαν μεταβολὴν ὃ τῶν πλουσιῶν ὅτι ἀπέθνησκαν ἔξαφνα, καὶ τῶν πτωχῶν, οἱ ὁποῖοι πρότερον μὲν δὲν εἶχαν οὐδὲν, ἐκληρονομοῦσαν δὲ τοὺς πλουσίους εὐθύς· ὥστε ἤθελαν ταχέως νὰ ἡδυπαθήσωσιν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς περιουσίας των, κρίνοντας ἐξίσου ἐφήμερα καὶ τὰ σώματα ὡς τὰ κτήματα των. Καὶ οὐδεὶς δὲν εἶχεν ὄρεξιν νὰ ἀγωνισθῇ περὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο πρόξενά τιμῆς, ἀμφιβάλλον μήπως ἀποθάνῃ πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ νὰ τὴν κερδήσῃ· ἀλλ' ὅ,τι πρᾶγμα ἐγνώριζεν ἕκαστος ὅτι τρέφει τὰς ἡδονὰς του, καὶ ὅτι ἦτο πανταχόθεν

πρὸς τὸ παρὸν ἐπιχειρῶν εἰς αὐτὸν, τοῦτο ἐστο-
χάζετο καὶ καλὸν καὶ ὠφελίμον, χωρὶς νὰ κωλύ-
νται μήτε ἀπὸ τὸν φόβον τῶν θεῶν, μήτε ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων τοὺς νόμους· μετὰ πρόφασιν, τὸ
μὲν πρῶτον, ὅτι τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ νὰ σέβωνται
τοὺς θεοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀμελῶσιν· ἐπειδὴ σύμ-
παντες ἄνθρωποι, καὶ εὐλαβεῖς καὶ μὴ εὐλαβεῖς,
ὁμοίως ἀπέθνησκαν· τὸ δὲ δεύτερον, ὅτι οὐδεὶς
ἤλπιζε νὰ ζήσῃ μετὰ τῆς κρίσεως, ὥστε νὰ λάβῃ
τὴν παιδείαν τοῦ ἐγκλήματος. Φοβερωτέρα
πάσης ἄλλης παιδείας ἐφαίνετο ἡ κρεμασμένη
ἐπάνω των καταδίκη, τὴν ὁποίαν πρὶν δοκιμά-
σωσιν, ἐδικαιολογοῦντο ὅτι πρέπει νὰ χαρῶσιν
ὅπως οὖν τὰς ὀλίγας τῆς ζωῆς των ἡμέρας.—
ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ, μετὰφρ. Ν. ΛΟΥΚΑ.

ΕΚΠΑΙΔΕΤΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΡΒΕΓΙΑΝ.

Οἱ πολυάσχολοι φθονοῦν τῶν ἀργῶν τὴν εὐ-
καιρίαν, καὶ οἱ τραχείας καὶ ψυχρὰς χώρας
κατοικοῦντες φθονοῦν ἐξίσου τὰς ἀναπαύσεις
τῶν εἰς τὰς εὐκάρπους χώρας τῆς μεσημβρίας
διαιωμένων· ἀμφότεροι δὲ φαντάζονται ὅτι
ἤθελαν κατορθώσιν θαύματα, ἂν ἤμπορουν ν'
ἀπολαύσων ὁμοία προτερήματα. Ἡ πεῖρα
ὁμῶς δεικνύει, ὅτι ἡ ἀνάγκη εἶναι ὁ καλῆτερος
ὁδηγὸς εἰς ὑπεροχὴν, καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην
διασαφηνίζει λαμπρῶς ἡ ἐκπαιδευτικὴ τῆς Νορ-
βηγίας κατάστασις. Ἐνῷ τῆς Ἰταλίας αἱ ἱλα-
ραὶ καὶ καρποφόροι πεδιάδες παράγουν μόνον
ἀμάθειαν καὶ δεισιδαιμονίαν, οἱ βράχοι καὶ
χιμαῖοι καὶ χιόνες τῆς Νορβηγίας φαίνονται
νὰ χρησιμεύσων ὥς τόσα παρακινητικὰ πρὸς
τοὺς ὀλίγους αὐτῆς κατοίκους διὰ νὰ ὑπερβῶσι
πᾶν ἐμπόδιον τοῦ φωτισμοῦ των. Διὰ τῆς
βοηθείας περιορῶντων διδασκάλων, ὅλοι διδά-
σκονται τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, καὶ ὅσοι
δὲ στεροῦνται τὰς στοιχειώδεις ταύτας γνώσεις
δὲν συγχωροῦνται νὰ γένωσι μέλη τῶν ἐκκλησι-
ῶν, ἢ νὰ ἐνεργῶσι πολιτικὰ τινὰ δικαιώματα.
Πολλάκις εὐρίσκει τις μετὰ τῶν πτωχῶν ὀρει-
νόμων τὰ συγγράμματα τοῦ Εὐκλείδου ἢ ἄλλων
ἐπιστῆμων νεωτέρων συγγραφέων· λέγει δὲ καὶ
τις, ἐσχάτως περιοδεύσας τὴν χώραν αὐτὴν, ὅτι
εὗρηκεν ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Λαπωνίας χωρικοὺς
περικυκλωμένον ἀπὸ γεωγραφικοὺς πίνακας, ἢ
προθύμως ἐνησχολημένον εἰς τὴν σπουδὴν τῆς
γεωγραφίας. Νεωστὶ περιελθὼν τὸ μέρος τοῦτο
τῆς ἐπικρατείας τοῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Σβεκίας,
ἀντάμειψε τοὺς ἐπισημοτέρους φίλους τῆς γεω-
γικῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐθεμελίωσεν ἡ
ἐπρόκεισε διάφορα σχολεῖα ἐξ ἰδίων του.

ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟ 1836.—Τὰ ἐμ-
πορικά πλοῖα τῆς Ἀγγλίας συμποσοῦνται εἰς

24,280, χωρητικὰ ὅλα ὁμοῦ 2,553,685 τόνων,
καὶ κυβερνόμενα ἀπὸ 166,583 ναύτας. Ἐχεν
δὲ καὶ αἱ Βρετανικαὶ ἀποικίαι 3,579 πλοῖα,
214,878 τόνων, καὶ 15,059 ναύτας· ὅθεν τὸ
κεφάλαιον τῶν πλοίων τῆς αὐτοκρατορίας εἶναι
27,859· τῶν δὲ ναυτῶν, 181,642.

ΖΑΧΑΡΟΝ ΑΠΟ ΚΑΣΤΑΝΑ.—Ἀναφέρεται εἰς
τὰς Παρισινὰς ἐφημερίδας ὅτι ζάχαρον ἐμπορεῖ
νὰ γένῃ ἀπὸ κάστανα, ἢ ὅτι ἐξάγεται ἀπ' αὐτὰ
τόσον ἀφθόνως ὅσον ἀπὸ τὰ σέυτλα. Τρόποι
τινὲς ἐξαγωγῆς ἔδωκαν ἤδη 14 τὰ ἑκατὸν, πλέον
δηλαδὴ παρὰ τὸ κατὰ μέσον ὅρον διδόμενον
ὑπὸ τῶν σεύτλων.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΟΥΣΤΡΑΛΙΑΝ.—
Εἰς πρόσφατον τινὰ συνέλευσιν τῆς βασιλικῆς
Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου, ἀνα-
γνώσθη ἐπιστολὴ ἐκ τῆς Ἀουστραλίας, δια-
λαμβάνουσα ὅτι ἀνεκαλύφθη εἰς τὸ ἐνδότερον
ἐκτεταμένη τις φυλὴ αὐτοχθόνων, ἐκ τῶν ὁποίων
διάφοροι εἶχαν ἐπιβεβαιώσιν τὴν γνώμην, ὅτι
ὑπάρχει μεγάλη μεσόγειος θάλασσα εἰς τὴν
ἡπειρον αὐτὴν.

ΕΡΓΑΛΕΙΟΝ τι ἐφευρέθη εἰς Παρισίους, κα-
λούμενον Ἀκουστικὸν Πυρόμετρον, τὸ ὁποῖον
ἐκβάλλει ἤχους κατὰ τὴν θερμοκρασίαν, εἰς τὴν
ὁποίαν βαλθῇ.

Πίναξ, δεικνύων πόσων χρόνων ζωὴν ἐμπορεῖ τις νὰ περιμένῃ
εἰς ἕκαστον ἔτος τῆς ζωῆς του.

Ἡλι- κία. Ἔτη.	Προσ- δοκία. Ἔτη.	Ἡλι- κία. Ἔτη.	Προσ- δοκία. Ἔτη.	Ἡλι- κία. Ἔτη.	Προσ- δοκία. Ἔτη.	Ἡλι- κία. Ἔτη.	Προσ- δοκία. Ἔτη.
0	28.15	24	32.70	48	22.27	72	9.14
1	36.78	25	32.33	49	21.72	73	8.69
2	38.74	26	31.93	50	21.17	74	8.25
3	40.01	27	31.50	51	20.61	75	7.83
4	40.73	28	31.08	52	20.05	76	7.40
5	40.88	29	30.66	53	19.49	77	6.99
6	40.69	30	30.25	54	18.92	78	6.59
7	40.47	31	29.83	55	18.35	79	6.21
8	40.14	32	29.43	56	17.78	80	5.85
9	39.72	33	29.02	57	17.20	81	5.50
10	39.23	34	28.62	58	16.63	82	5.16
11	38.64	35	28.22	59	16.04	83	4.87
12	38.02	36	27.78	60	15.45	84	4.66
13	37.41	37	27.34	61	14.86	85	4.57
14	36.79	38	26.91	62	14.26	86	4.21
15	36.17	39	26.47	63	13.66	87	3.90
16	35.76	40	26.04	64	13.05	88	3.67
17	35.37	41	25.61	65	12.43	89	3.56
18	34.98	42	25.19	66	11.96	90	3.43
19	34.59	43	24.77	67	11.48	91	3.32
20	34.22	44	24.35	68	11.01	92	3.12
21	33.84	45	23.92	69	10.50	93	2.40
22	33.46	46	23.37	70	10.06	94	1.98
23	33.08	47	22.83	71	9.60	95	1.62